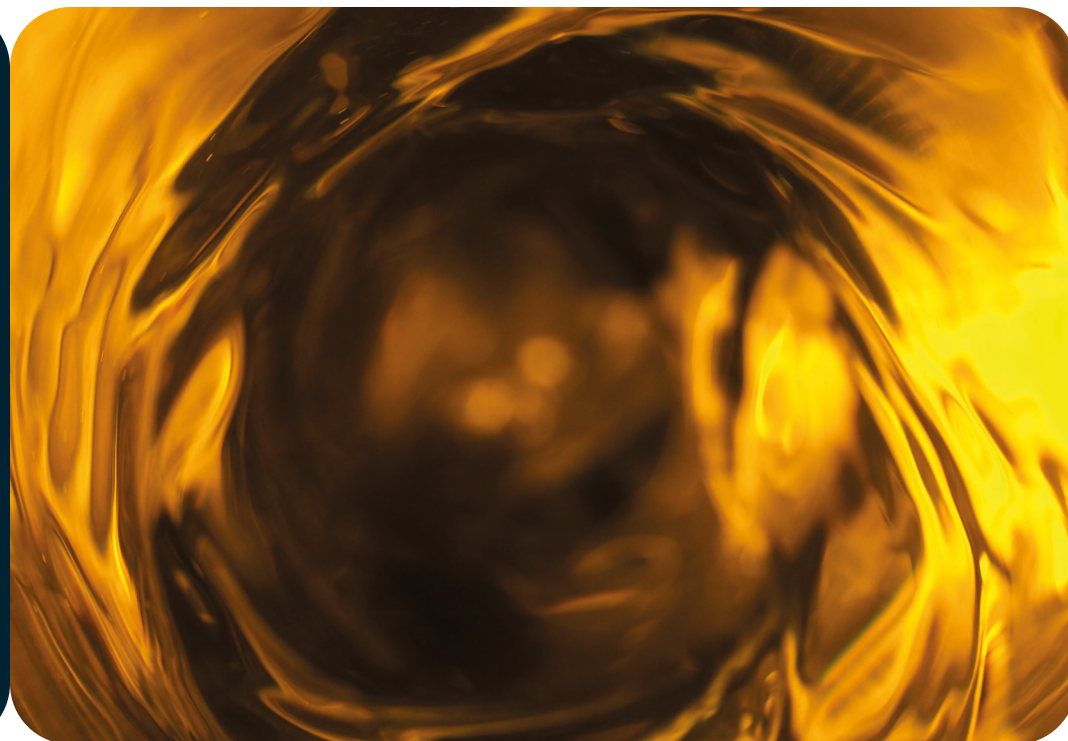

Duurzame nood- brandstofvoorziening voor een weerbaar Nederland

**Van afhankelijkheid naar
directe beschikbaarheid**

Auteur
Ernst van Gelder

Powered by **GELDERS**[®]

Management Summary

De vraag achter duurzaamheid

Wat begint als een gesprek over duurzame brandstoffen, eindigt al snel in een veel fundamenteelere vraag: hoe zorgen we ervoor dat Nederland operationeel blijft wanneer systemen uitvallen? In de praktijk blijkt namelijk dat de uitdaging niet alleen zit in verduurzaming, maar vooral in beschikbaarheid.

Beschikbaarheid van brandstof als kritische factor

Brandstof moet er zijn. Niet alleen onder normale omstandigheden, maar juist op het moment dat infrastructuur, logistiek of energievoorziening faalt. Op dat moment verschuift de vraag van “hoe duurzaam is de brandstof?” naar “kunnen we er nog bij?”.

Een systeem dat anders moet worden ingericht

De huidige brandstofvoorziening is efficiënt georganiseerd, maar daardoor ook kwetsbaar. Afhankelijkheid van centrale distributie en externe partijen werkt zolang alles functioneert, maar biedt weinig zekerheid in crisissituaties.

Lokaal organiseren: weerbaar én duurzaam

Door brandstof lokaal beschikbaar te maken, ontstaat direct meer controle. Met modulaire oplossingen zoals de [Agealube Eco Diesel Tankset](#) wordt het mogelijk om onafhankelijk te opereren en altijd over brandstof te beschikken wanneer dat nodig is.

Tegelijkertijd wordt gebruikgemaakt van duurzame brandstoffen, waardoor deze aanpak niet alleen bijdraagt aan leveringszekerheid, maar juist laat zien dat weerbaarheid en duurzaamheid hand in hand kunnen gaan.

Van noodvoorraad naar actief systeem

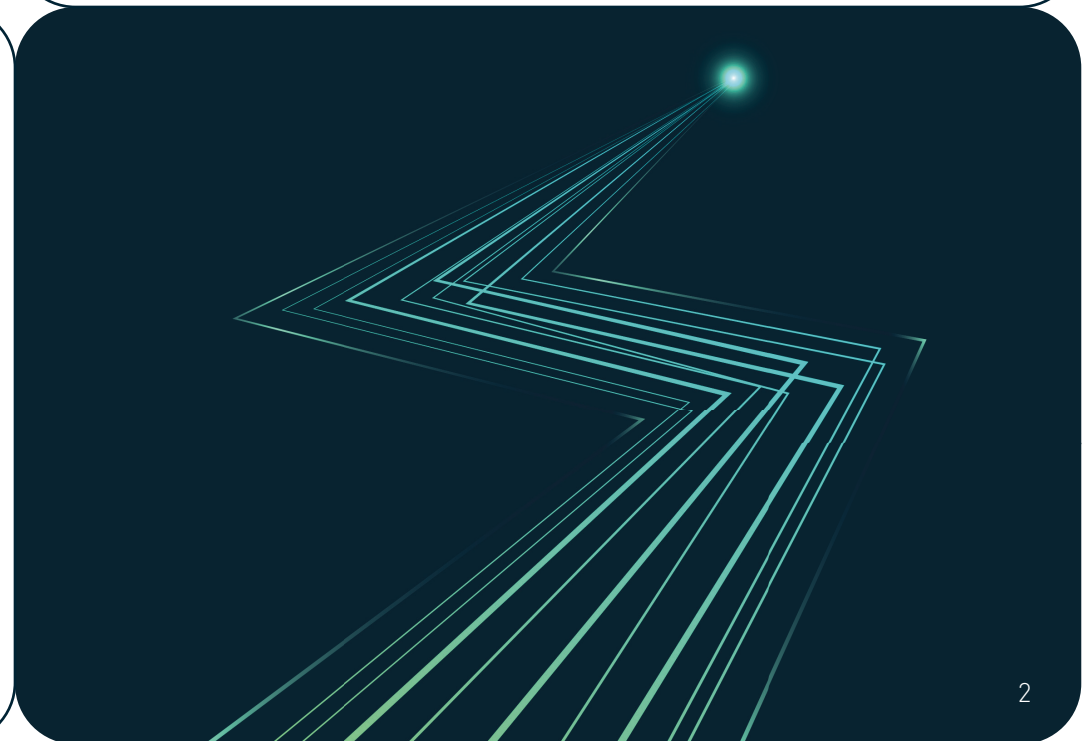
In plaats van brandstof op te slaan en te laten staan, ontstaat een

robuuster model wanneer noodvoorraad onderdeel wordt van de dagelijkse operatie. Door continu gebruik en aanvulling blijft de kwaliteit gewaarborgd en is de voorraad altijd inzetbaar.

De oplossing bestaat al

De praktijk laat zien dat deze aanpak niet toekomstgericht is, maar vandaag al wordt toegepast. Organisaties die kiezen voor lokale opslag en circulair gebruik, vergroten hun weerbaarheid en verkleinen hun afhankelijkheid.

Daarmee blijft uiteindelijk één vraag over: blijf je afhankelijk van externe systemen, of kies je ervoor om zelf de regie te nemen over je brandstofvoorziening?

Waar het begon

Het begon niet met een plan of strategie, maar met een simpele vraag op een beurs. Iemand uit het veiligheidsdomein vroeg: "Hebben jullie schone brandstof voor politie en brandweer?"

Wat volgde was geen standaard verkoopgesprek, maar een inhoudelijke uitwisseling over de praktijk. Over voertuigen, inzetbaarheid en de rol van brandstof daarin. Al snel werd duidelijk dat elektrificatie weliswaar in opkomst is, maar nog lang niet overal een oplossing biedt. Zeker niet voor zware toepassingen zoals brandweerwagens, aggregaten en noodvoorzieningen.

Daarmee verschuift de vraag vanzelf. Het gaat niet langer over óf vloeibare brandstof nodig is, maar over hoe je die slimmer, duurzamer en betrouwbaarder organiseert.

**"Niet óf brandstof
nodig is, maar hoe je
die organiseert."**

Van duurzaamheid naar beschikbaarheid

In eerste instantie lijkt de richting logisch: overstappen op duurzamere brandstoffen zoals HVO100. En inderdaad, dat is een belangrijke stap. Toch bleek in gesprekken met onder andere het [NIPV](#) en verschillende veiligheidsregio's dat dit niet de kern van het vraagstuk raakt.

Want hoe duurzaam de brandstof ook is, het blijft een probleem als je er niet bij kunt op het moment dat het nodig is. Dat besef kwam op een bijna ironisch moment, toen vlak bij een afspraak in Woerden een tankstation stond dat gewoon HVO100 aanbood. De brandstof was er dus wel, maar de afhankelijkheid van dat tankstation bleef bestaan.

Daarmee werd de echte vraag zichtbaar. Wat gebeurt er als tankstations niet functioneren? Wat als logistieke ketens stilvallen? En wat als meerdere crises tegelijk optreden?

Op dat moment wordt duidelijk dat duurzaamheid alleen onvoldoende antwoord biedt. Beschikbaarheid wordt de bepalende factor.

Als het systeem stilvalt

De vraag naar brandstofzekerheid komt niet uit het niets. De wereld verandert en scenario's die eerder ondenkbaar waren, worden steeds realistischer. Tegelijkertijd wordt de rol van Defensie anders ingevuld, waardoor veiligheidsregio's en andere organisaties meer zelf moeten kunnen organiseren. Ook als het gaat om brandstof.

Juist daar wringt het met de huidige inrichting.

De brandstofvoorziening is gebouwd op efficiëntie, met centrale distributie en afhankelijkheid van tankstations. Dat werkt onder normale omstandigheden, maar maakt het systeem kwetsbaar zodra er iets uitvalt.

In de praktijk betekent dat:

- tankstations die niet meer functioneren
- logistieke ketens die stilvallen
- geen directe toegang tot brandstof wanneer dat nodig is

Ook noodvoorraden bieden niet altijd zekerheid. Brandstof die stilstaat, verouderd en kan daardoor juist een risico vormen op het moment dat deze nodig is.

Zo ontstaat een paradox: een systeem dat efficiënt is in de basis, blijkt onder druk juist kwetsbaar.

De eerste stap: lokaal organiseren

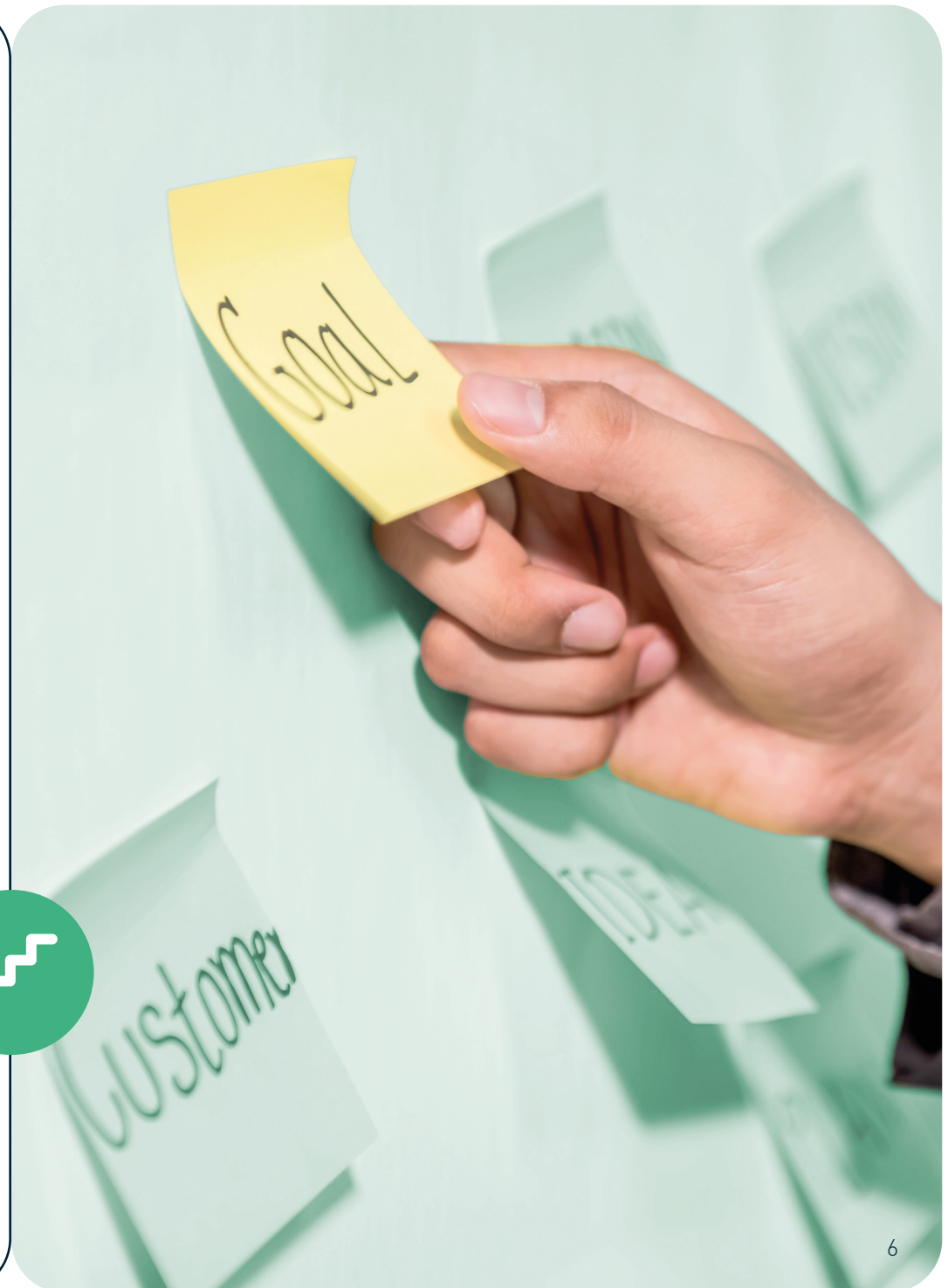
De oplossing die in de praktijk ontstaat, is verrassend eenvoudig. In plaats van groter en centraler te denken, ligt de sleutel juist in lokaal organiseren. Door brandstof op de eigen locatie beschikbaar te maken, verdwijnt een groot deel van de afhankelijkheid van externe partijen.

Met modulaire oplossingen zoals de [Agealube Eco Diesel Tankset](#) wordt het mogelijk om dit relatief eenvoudig te realiseren. Brandstof is daarmee niet langer iets waar je naartoe moet, maar iets wat direct beschikbaar is wanneer het nodig is.

In de praktijk leidt dit tot een duidelijke verandering. Concreet betekent dit dat:

- voertuigen draaien op duurzame brandstof
- er altijd een direct inzetbare voorraad aanwezig is
- de afhankelijkheid van tankstations merkbaar afneemt

Wat op papier logisch klinkt, blijkt in de praktijk een wezenlijk verschil te maken.

Van noodvoorraad naar werkend systeem

De echte verandering zit niet alleen in waar brandstof wordt opgeslagen, maar vooral in hoe ermee wordt omgegaan. Traditioneel wordt noodbrandstof gezien als iets dat je opslaat en vervolgens zo lang mogelijk laat staan. Juist dat zorgt voor problemen, omdat brandstof die niet wordt gebruikt verouderd en uiteindelijk onbetrouwbaar wordt.

Een effectievere benadering is om noodvoorraad onderdeel te maken van de dagelijkse operatie. Door brandstof continu te gebruiken en weer aan te vullen, blijft de kwaliteit gewaarborgd en is de voorraad altijd inzetbaar. Zo ontstaat een circulair systeem

waarin geen sprake meer is van stilstaande voorraad, maar van een continue stroom.

Noodvoorziening en operationeel gebruik vallen daarmee samen.

In gesprekken en samenwerkingen, onder andere binnen de [Infra Capacity Alliance](#), wordt duidelijk dat deze manier van denken breder gedragen wordt. Niet als theoretisch model, maar als praktische richting waarin organisaties samen zoeken naar meer robuuste en flexibele oplossingen.

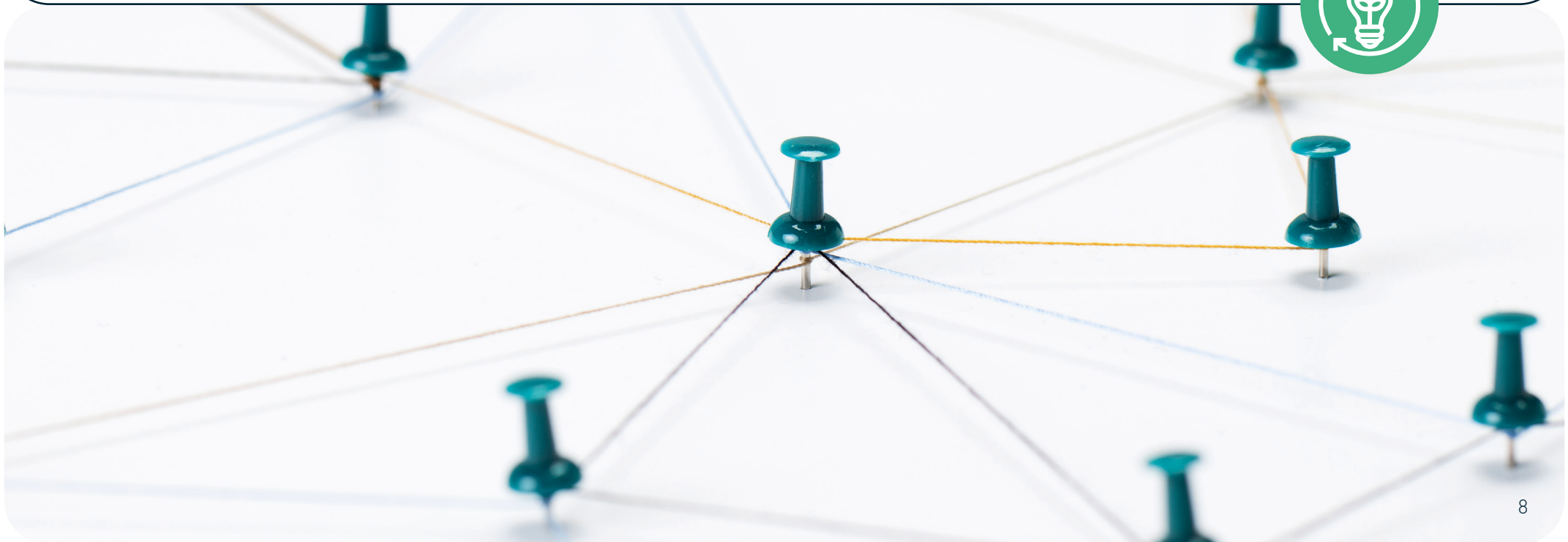
Een netwerk van voorraden

Wanneer deze aanpak op meerdere locaties wordt toegepast, ontstaat vanzelf een volgende stap. Niet één voorraad, maar een netwerk van duurzame voorraden die samen een robuust systeem vormen.

Zo'n gedistribueerd netwerk is niet alleen minder kwetsbaar en flexibeler, maar levert ook een tweede belangrijk voordeel op. Door brandstof lokaal op meerdere plekken beschikbaar te maken, ontstaat namelijk niet alleen een betrouwbare voorziening voor crisissituaties, maar wordt tegelijkertijd de beschikbaarheid van duurzame brandstof structureel vergroot.

Met andere woorden: dezelfde infrastructuur die zorgt voor zekerheid in noodsituaties, maakt het ook mogelijk om in de dagelijkse praktijk duurzamer te opereren.

Bovendien kan sneller worden gereageerd en eenvoudiger worden opgeschaald, zonder ingrijpende systeemveranderingen. Deze structuur kan namelijk geleidelijk worden opgebouwd, waardoor organisaties stap voor stap toewerken naar een robuuster én duurzamer systeem.

Breder perspectief: kritische infrastructuur

Het vraagstuk van brandstofvoorziening beperkt zich niet tot hulpdiensten. Juist in andere sectoren wordt duidelijk hoe groot de impact is.

Zo klopte een regionale radio- en tv-zender aan met een vraag over noodstroomvoorziening. In een crisissituatie vallen stroom, internet en mobiele netwerken weg, terwijl de behoefte aan betrouwbare informatie juist toeneemt. Wat overblijft, is radio. Daarmee wordt een regionale zender ineens onderdeel van de kritische infrastructuur.

De bestaande brandstofvoorraad van circa 24 uur bleek daarbij kwetsbaar. Door extra capaciteit toe te voegen in de vorm van een verwisselbare opslagunit, kan de autonomie relatief eenvoudig worden verlengd naar meerdere dagen.

Flexibiliteit en mobiliteit

Wanneer brandstof lokaal wordt georganiseerd, ontstaat niet alleen zekerheid, maar ook flexibiliteit. Door gebruik te maken van modulaire en transporteerbare oplossingen kan brandstof worden ingezet waar deze op dat moment nodig is.

In crisissituaties betekent dit dat organisaties sneller kunnen handelen en minder afhankelijk zijn van externe logistiek.

Wat dit vraagt van organisaties

De stap naar een robuustere brandstofvoorziening is geen technische, maar een organisatorische keuze. Het vraagt om een verschuiving van efficiëntie naar beschikbaarheid en om meer lokale regie.

Brandstofvoorziening wordt daarmee geen externe afhankelijkheid, maar een integraal onderdeel van de eigen operatie. Dit vergroot de zelfstandigheid van organisaties en hun vermogen om onder druk te blijven functioneren.

“Van voorraad-
denken naar
systeemdenken”

Conclusie

Van afhankelijkheid naar controle is waar dit vraagstuk in de kern om draait. De inzichten en praktijkvoorbeelden in dit document laten zien dat **noodbrandstofvoorziening** geen toekomstdiscussie is, maar vandaag al speelt.

Tegelijkertijd wordt duidelijk dat de oplossingen niet complex of ver weg zijn, maar juist praktisch en direct toepasbaar. Daarmee ontstaat de mogelijkheid om nu al stappen te zetten richting een robuuster systeem. Bovendien draagt deze aanpak direct bij aan **het verduurzamen van organisaties**.

De vraag die overblijft is eenvoudig: blijf je afhankelijk, of neem je zelf de regie?

Organisaties die kiezen voor lokale beschikbaarheid vergroten hun weerbaarheid, zetten tegelijk stappen in verduurzaming en kunnen sneller handelen wanneer het erop aankomt.

Dit document beschrijft daarmee geen toekomstbeeld, maar een ontwikkeling die al in gang is gezet. De richting is helder: lokaal organiseren, slim samenwerken en blijven nadenken.

De vraag is niet of deze beweging plaatsvindt, maar wie hem op tijd maakt.

Over de auteur

Ernst van Gelder

Directeur en eigenaar, Gelders

Ernst van Gelder is directeur en eigenaar van Gelders en vertegenwoordigt de derde generatie binnen het familiebedrijf in energievoorziening. Als werktuigbouwkundig ingenieur en hoofd R&D is hij gespecialiseerd in brandstoffen, verbrandingstechniek en de ontwikkeling van duurzame alternatieven. Vanuit die expertise werkt hij aan praktische oplossingen die bijdragen aan een energievoorziening die zowel duurzaam als operationeel betrouwbaar is. Ook onder kritische omstandigheden.

GELDERS[®]

Our expertise fuels you.

Gelders BV – De Vlotkampweg 77 – 6545 AE Nijmegen – Nederland
+31 (0)24 675 43 61 – info@gelders.nl – www.gelders.nl

